

[Tom Behnke]

bejde, fordi de ikke kan få passet deres barn. Det er et problem, jeg mener det er utrolig vigtigt at få løst hurtigst muligt.

Men det problem løses ikke ved vedtagelse af det her fremsatte forslag. Tværtimod har man nu cementeret, at de, der ikke har et reelt behov, kan få lov til at fylde institutionspladserne op, mens de, der har mulighed for at få et arbejde, må sige nej tak, fordi de ikke kan få passet deres barn.

Alt i alt får vi på den måde flere og flere arbejdsløse. Trods min tvivl tror jeg ikke, det er forslagsstillernes mening at skabe flere arbejdsløse, men det er nu engang resultatet af forslaget, om man kan lide det eller ej.

Som lovgivningen er indrettet nu, skal kommunerne foretage en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, før de kan afvise eller udmelde et barn af en institution, hvad ministeren også var inde på. Selv om forældrene er arbejdsløse, skal man tage hensyn til de socialpædagogiske faktorer, inden man kan afvise eller udmelde et barn. Børnene er på den måde allerede i dag ganske godt sikret, og der er således ingen grund til at stramme lovgivningen yderligere op og på den måde låse kommunerne på både arme og ben.

Fremskridtspartiet finder, at det først og fremmest er de forældre, der har arbejde, der skal tilbydes pasning af børnene, da det er de forældre, der er med til at holde hjulene i gang og bl.a. er med til at finansiere, at andre kan gå ledige.

Det er jo en grotesk situation, at et forældrepar, der arbejder og betaler skat, så naboen kan gå arbejdsløs, samtidig skal se, at naboen oven i købet kan få passet sit barn, mange gange endda gratis, mens de arbejdende forældre ikke kan få passet deres barn.

En løsning på problemet, som jeg her skal anbefale, er, at man laver fuld brugerbetaling på alle institutioner, naturligvis med mulighed for særskilt at støtte dem, der har de største økonomiske problemer. På den måde vil alle komme til at betale mindre i skat, få flere penge til sig selv, få mulighed for selv at disponere over deres løn og få mulighed for et reelt valg mellem offentlig og privat børnepasning. Samtidig vil priserne på børnepasning falde drastisk som følge af den øgede konkurrence, der vil blive. Og så vil det kun være dem, der har et reelt behov, der vil bede om at få passet deres

barn. Desuden vil det som ved et trylleslag løse hele ventelisteproblematikken.

Det foreliggende forslag er desværre et skridt i retning af et totalt statssamfund med 100 pct.s skatteopkrævning. Og hvis det er det, forslagsstillerne vil, så værsgo, men det bliver uden Fremskridtspartiets medvirken, og jeg er sikker på, at det også bliver uden vælgernes tilslutning. Hvis den statsstyring, man her lægger op til, virkelig var lykken, så ville det gamle Østtyskland have været et paradys på Jorden, men det er der vist ingen der vil påstå i dag.

Bente Juncker (CD):

Jeg forstod slet ikke Fremskridtspartiets ordførertale om dette forslag. Det, dette lille bitte forslag drejer sig om, er simpelt hen, at når et barn har fået en plads i en daginstitution, så kan kommunen ikke melde det ud.

I øvrigt ligger der på daginstitutionsområdet nogle ting, bl.a. det, at hvis forældrene – den ene af dem går hjemme, den anden er måske arbejdsløs – frivilligt laver en ordning med kommunen, ja, så har de fleste kommuner noget, der hedder en pladsgaranti, og så kan barnet komme ind i det øjeblik, forældrene er i arbejde igen.

Dette lovforslag sigter slet ikke mod alle de store ord, Fremskridtspartiets ordfører udtalte herfra. Det præciserer alene det, flertallet altid har troet var den gældende retstilstand her i landet, at når et barn havde fået en daginstitutionssplads, så kunne det ikke meldes ud igen.

Det siger sig selv, at Centrum-Demokraternes gruppe med glæde stemmer for dette forslag.

Lone Dybkjær (RV):

Som en af forslagsstillerne har jeg vel ikke grund til på dette tidspunkt at forlænge debatten særlig meget.

Vi har ønsket en meget klar præcisering af det, der står i den foreslåede § 72, stk. 2, og det er derfor, vi har syntes, det var nødvendigt med dette forslag. Vi mente ikke, vi havde tilstrækkelige garantier for sagen.

Vi mener ikke, at man permanent eller midlertidigt kan udmelde et barn, fordi en eller begge forældre bliver ledige. Det er selvfølgelig ud fra det synspunkt – som jeg nok er klar over at Fremskridtspartiet ikke deler – at det altså ikke kan nytte noget, at man bare hiver børn